

Remontering af Hærens Heste og endelig om Erstatning til Grundejerne paa Amager i Anledning af Skydning over deres Ejendomme. Jeg skal blot sige et Par Ord om Udstationering af Hærens Heste, jeg antager for øvrigt, at den Sag vil blive gjort til Genstand for Omtale ogsaa fra anden Side. Der har vist sig Vanskeligheder ved at faa Hestene udstationerede. Der har ofte henstaaet i længere Tid og henstaar maaske endnu i Statens Stalde Heste, der skulde have været udstationerede. Man gør gældende, og sikkert med nogen Ret, at det er den Omstændighed, at vi have nedsat Godtgørelsen fra 33 Øre til 11 Øre, der gør, at man ikke kan faa udstationeret disse Heste. Men der er et andet Moment, man ogsaa stadig møder, og som jeg ønsker at nævne her. Naar man taler med Foderværter, der privat henvende sig til én — der er mange, der have henvendt sig til mig, fordi jeg har været Ordfører for Krigsministeriets Budget i Fjor og er det i Aar —, er det ikke altid og ikke væsentlig Betalingen, de tale om. De fleste sige: Det, vi ere mest kedde af, er den store Ulejlighed, der er forbunden med at faa disse Heste, og den Maade, man fra Hærens Side optræder paa overfor os, navnlig det sidste. Man kunde være noget mere hensynsfuld, tror jeg, mod Foderværterne ved Udstationeringen, tage noget større Hensyn, end der i Virkeligheden tages. Jeg ved godt, at der tages en hel Del Hensyn, men det er ikke hensynsfuldt, naar man f. Eks. udstationerer Hestene, som det fandt Sted sidste Efteraar, en Søndag her i København. Foderværterne ude fra Sjælland mødte herinde Søndag Morgen for at modtage Hestene, men da det var Helligdag, kunde de ikke sende dem hjem før Mandag, saa de maatte holde dem her en Dag. Et saadant Forhold kan Ministeren rette, og det kan ikke koste noget nævneværdigt at holde Hestene saaledes, at man kan udstationere dem Dagen efter.

Saa ankes der ogsaa over den Maade, man behandler Foderværterne paa. Der er for mig fremført Anker af ret stor Betydning. En Mand har oplyst for mig — og vist mig, hvad jeg i alt Fald kalder sort paa hvidt for, at det er sket —, at hans Søn mødte her i Byen med en Artilleriehest, som skulde afleveres, en Morgen Kl. 8. Det var for øvrigt ogsaa en Søndag, saa han havde maattet være her Aftenen før. Men Hesten skulde være nyskoet. Skoningen blev kasseret. Det viste sig senere, og den unge Mand paaviste det, at Skoen var

lagt under af Afdelingens egen Smed. Det vidste selvfølgelig de, der modtog Hesten, ikke. Han maatte lade den sko om. Hvad der skete, ved jeg ikke, Smeden rettede naturligvis lidt paa Skoningen. Men Manden maatte blive til om Eftermiddagen Kl. 3 inden han kunde komme af med Hesten. Det er naturligvis Smaating. Det er ligeledes Smaating, naar der tales om den Maade, man behandler Foderværterne paa i Tiltale og paa anden Maade. Men det er den Slags Ting, som irriterer. Jeg har sagt til de paagældende: I maa naturligvis ikke klage over de allermindste Bagateller, men kommer der noget, som virkelig har Betydning, saa send lige straks en Klage til Ministeren, saa indestaar jeg for, at han tager sig af den. Jeg nævner det her, for at det maaske kan komme lidt længere ud. Er man misfornøjet med Befalingsmændenes eller Dyrlægerens Optræden ved Udstationeringen og Modtagelsen af Remontehestene, og der virkelig fremkommer Ting eller fremsættes Ytringer, som fortjene Paatale, bør Folk klage derover. Det er ikke nok at sige det til en Rigsdagsmand, for at han kan fremdrage det her i Salen. Det virker maaske noget, men i første Instans virker det kun derved, at det henleder Ministerens Opmærksomhed derpaa. Men sendes der Klager, som i Virkeligheden ere godt oplyste og begrundede, til Ministeren, tror jeg, jeg tør indestaa for, at han vil tage sig af dem og lade dem undersøge.

Jeg skal derefter gaa over til Marineministeriets Budget. Under Nr. 166 foreslaas der en lille Understøttelse til en Enke, Emma Caroline Momsen, paa 84 Kr. — Nr. 167 angaar forskellige Nedsættelser til et Beløb af 1,067 Kr. Det er Understøttelser, der ere bortfaldne ved Dødsfald. — Under Nr. 168 er der et Forslag om 3 Understøttelser til et Beløb af 1,098 Kr. De ere foranledigede ved den Ulykke, der skete i Efteraaret under Flaadens Øvelser ved en Kedelrørssprængning paa Torpedobaaden „Havhesten“. Der omkom 3 Marinefolk, nemlig en Marineingeniør Jørgensen, en værnepligtig Fyrbøder Romann og en værnepligtig Fyrbøder Fritzner. Den sidste var gift og efterlader sig altsaa en Enke. De to andre vare ugifte, men de have, oplyses det i en Skrivelse, haft delvis Forsørgelse af deres Mødre, og nu foreslaar Ministeren, at der skal tillægges Mødrene til de ugifte og Enken efter den tredje et Beløb hver af 366 Kr. ud over det, der lovmæssigt maatte tilkomme de efterladte ifølge be-